

August Varenius Catharina Fiedler

**Rector Universitatis Rostochiensis Augustus Varenius D. ... ad Exequias quas
Matronae ... Catharinae Batten ... Dn. Constantini Fidleri ... Viduae ... Exanimo
corpori in aede Mariana condendo Reverenda moestissimorum Filiorum triga ad
diem XX. Maii qui in fastis est S. Athanasii solemnes parat ... Omnes omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1672

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777444690>

Druck Freier Zugang

79
Varenivs, A.,
in C. Batte,
uxor. C. Fidler.
R. 1679.

RECTOR
VNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
AVGVSTVS VARENIVS D.

Serenissimorum Ducum Mekleburgico-
rum Consistorii Assessor, Director, & Pro-

fessor Theologus,
ad Exequias
quas
*Matrone primarie
Parentis desideratissima*

CAMILLINÆ BATTEN,

venerandi olim Theologi, in sacrâ DOMINO æde
Marianâ Pastoris annosissimi, fulgidissimi Ecclesiarum Rosto-
chiensium Superintendentis inclytissimi,

DN. CONSTANTINI FIDLERI, beatæ record,
post hunc terris exemptum, per XXIX. annos Viduæ, quinq;

circiter annis septuagenariâ majoris, quippe anno

clō lō XCVII. d. 5. Decembr. nata

clō lōc LXXII. d. 26. Aprilis placidè denata

Ex animo corpori in æde Marianâ condendo

Reverenda mœstissimorum Filiorum triga

ad diem XX. Maij

quî in fastis est S. ATHANASII

solemnēs parat

persolvendumq; sic piè defunctæ supremum humanitatis officium

Omnes omnium ordinum Cives Academicos, eâ, quâ fas est,
autoritate & humanitate invitat.

AUGUSTINUS l. IX. confess. c. 13. de Matre Monicâ.

Sit in pace cum Viro (Patrício) ante quem nulli, & post quem nulli nupta est!

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr. 1671.

1672

Iduarum, quæ quidem, decorè septa-
vè pudicitia agerent, sanctum æstimatissi-
mumque in Pandectis divinis pariter ac secu-
laribus cultiorum gentium servatur nomen.
Acclamaturus DOMINI gloriæ *surgentis*,
inque nostris mortalium animis impenetra-
bilem *altitudinem Ascendentis* Majestati, Va-
tes in purpurâ sanctissimus, ac peculiari, qui
numero fontium *sexagesimus octavus est*, Psal-
mo, monumentum ære perennius submisissi-
mè conditurus, cumulatissimis in eodem hy-
mno DEI in CARNE MANIFESTANDI magnificentissimis, tantoque
throno ac triumpho accommodatissimis elogiis, omnibus ac singulis antepo-
suit blandissimum, quod post fulmen illud: *Surget DEUS, dispergentur
inimici ejus!* v. 2. 3. post summam, dedicati Messia Cantici, (*Cantate Deo
Psallite nomini ejus!* v. 5.) in ipso statim limine collocavit DEI in habitaculo
sanctitatis suæ, nomen: PATER PUPILLORUM ET DEFENSOR (vin-
dex) VIDUARUM (v. 6.) Scilicet ne aliam quis vel immutatam in Θεω-
θεωω præsumeret sive mentem, sive majestatem, quàm quæ olim ad
montem Sinai flammivomum, fumantemque, sic pronunciaverat: *Nullam
viduam aut orphanum affligite! si quâ afflictione afflixeris eum (quippe
si vel tantillum clamet ad me, exauditurus sum clamorem ejus) tum accen-
sâ irâ meâ, occidam vos gladio, ut fiant Uxores vestra viduæ, & liberi ve-
stri orphani.* Exod. XXII. 22. 23. 24. Ille cujus curruum triumphalium dan-
tur multiplicatæ myriades, ille ascensurus in sublime & exutos ostentatu-
rus principatus infernales, ille insidens in cælis cælorum antiquorum, edi-
zurus voce suâ tonitru majestatis, ille, cujus excellentia est in Israel & robur
in supremis nubibus, ille quiescit formidabilis è Sanctuariis suis, DEUS for-
tis, dans robur & vires populo, ille benedictus in secula DEUS (vid. Ps. alleg.

v. 18.

v. 18. 19. 34.) non alio magis nomine gloriatur, quam illo *Patris Orphanorum*, & *Vindicis VIDUARUM*, quas quidem, quanti æstimaverit, in ipsis suæ inter mortales *σκηνώσεως* s. habitationis, primordiis, Infans liquidò declaravit, in *Anna Prophetisâ Filia Phanuels*, ex tribu *Aser*, propectâ jam in multam ætatem, postquam vixerat cum Viro annos septem à Virginitate suâ, quæ post antecessorem ex masculino sexu *Simeonem*, inter amplexus & Oscula Confessorem Christi Domini, Salvatorem mundi prima suscepit, & Sacramentorum conscia futurorum palàm omnibus, qui redemptionem expectabant *Hierosolymis*, celebravit. Quanam autem illa? Erat *VIDUA* quasi annorum 84, non abscedebat à templo, jejuniis ac deprecationibus colens Deum, noctem atque diem. *Lucæ II. 32. 37.* Ostendit *Φιλαρθεμίτης* & Salvator, haut ignotos sibi *VIDUARUM* numeros, & inter hos, *VIDUÆ Sareptanæ* *Elie Prophetæ* thaumaturgi & *Zelotæ* incomparabilis contubernio & miraculis dignatæ, pietatem, quando ad populares *Nazarenos* in *Synagoga*; In veritate, inquit, dico vobis, *MULTÆ VIDUÆ* erant diebus *Elie* in *Israele*, & ad nullam illarum missus est *Elias*: sed *Sareptam* urbem *Sidonie* ad mulierem *VIDUAM*. *Luc. IV. 25. 26.* Ostendit vindices *Viduarum* Spiritus in templo *Hierosolymitano*, quando *Cathedrales* illos s. in cathedrâ *Mosis* sedentes scribas & *Phariseos* sic attonuit: *Va vobis scribæ & Pharisei Hypocrite*, quoniam sub specie pietatis & officii longarum precum, exeditis domos *VIDUARUM*, propterea auferetis graviores condemnationem, *Matth. XXIII. 14.* Ad exequias, quas unigenito parabat Mater *VIDUA* in ipsâ, quâ jam, comitante turbâ longè maximâ, efferebatur funus, portâ occurrens *Protector VIDUARUM Θεάνθρωπος*, intuitus, matrem *VIDUAM* totam lacrymis immerfam, & intimè miseratus eam, dixit: *Ne fletis! & tæsto* loculo editoque illo majestatis tonitru: *Adolescens tibi dico: SURGE!* resuscitatum unigenitum reddidit *Matri VIDUÆ*, *Luc. VII. 12. 13. 14.* Ostendit ad ipsas *Χήρας πενιχράς* s. viduas pauperculas, respectum sibi, & harum quoque se *Vindicem* declaravit, quando videns divites ampliora *Gazophylacio* dona inferentes, pauperculam autem *Viduam* nonnisi duos obolos immittentem, contra judicium seculi pro *Viduâ* pronunciavit: *Verè dico vobis: VIDUA hæc pauper immisit plus quam omnes* *Luc. XXI. 2. 3.* Ad exemplum tanti *Magistri*, ipsi quoque *Apostoli* tum commendatissimam sibi sanctiorum *Viduarum* curam habuerunt, & ne in primâ illâ communium facultatum dispensatione, quicquam honestæ frugalitatis, *Viduis* deesset, adscitis in illam curarum, partem *Septem-Viris Diaconis*, sollicitè providerunt *Act. VI. 1. 2. 3.* sed

vel illis ipsis, quibus *Ἐπισκοπὴν* in ceteros presbyteros commiserant, prout
 Timotheo & Tito Paulus, *Viduarum* peculiarem etiam curam, accommo-
 dandumque tum ab illis, tum ab inferioribus Presbyteris, & ceteris fidelibus,
 quorum *exemplaria* illi esse debebant, honorem, autoritate Apostolicā
 imperarunt. Instar omnium habet brevis illa Pauli ad Timotheum 1. Ep. V. 3.
 ipsa rotundā *ἐπαναλήψις* elegans sententia: *Χήρας ἡμετέρας ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς* s.
 VIDUAS HONORA QUÆ VERE VIDUÆ SUNT. Quam au-
 tem verè VIDUA, ex suo, *ipsiusque Spiritus Dei* iudicio, non tacuit Apo-
 stolus s. quæ post redditas parentibus, si qui super sint, *ἀποβὰς*, derivatamque
 in *liberos & nepotes*, (si quos habeat) propriamque sic domum, *ἐνοσβεῖαν*,
 vel si hoc quoque sit contubernio & vel omni auxilio & consortio propin-
 quorum destituta & sic verè *μεμονωμένη* vel *sola relicta*, sperat nihilomi-
 nus in Deo & permanet in precibus die ac nocte 1. Timoth. V. 4. 5. Quin ex
 illo ipso choro VIDUARUM, ad *διακονίαν* s. ministeria & officia quadam
 pietatis ac *φουδεσίας*, pauperibus, ægrotantibus, mulieribus imprimis, præstan-
 da, seligebantur, qualis *Phæbe ἡ διάκονος* Cenchreenfis ecclesiæ Rom. XVI. 1.
 quarū ætatē *sexaginta annis* circumscripsit Apostolus, ob intuta varia & in-
 fidelium calumnias, excludens ab illo ministerio *Viduas Juuenculas* 1. Tim. V.
 9. 10. 11. Secuta regulam Apostolicam purior antiquitas, nihil de VIDUA-
 RUM curā, cultuve intermisit, ipsas pietate illustres & ætate proveciores
 pari *διακονίας χειρουργίᾳ*, vel *ἀξιώματι* (prout loquuntur) dignata, quas &
πρεσβύτιδας, ac, quia in Ecclesiā superiora ceteris mulieribus loca tene-
 bant, *πρεσβυτέραις* appellarunt, &, per *χειροθεσίαν* (vel *χειροτονίαν*) *ἐν-
 λογίαν* s. impositionem manuum, non *Ordinationis* : sed *benedictionis*, ad
 Ministeria, mulieribus imprimis fidelibus, vel catechumenis accommodanda
 deputarunt, Ecclesiasticis quoque alimentis sustentarunt, sic ut *Viduarum
 Diaconissarum* celeberrima in antiquitate memoria vigeat. Conf. Concil.
 Chalced. can. 15. Synod. Carth. IV. can. 12. Epiphan. hæres. 79. contra
 Collyrid. Theodor. 1. 3. c. 14. Theodos. & Valent. 1. 27. C. Theod. de E-
 piscopis & Clericis. Autor Const. Apost. 1. 3. c. 15. Prout autem Apo-
 stolus Catalogo verarum viduarum expungit *viduam lascivientem*, ipsius
 iudicio, *vivum cadaver*, & *juniores* illas *viduas*, quæ postquam lascivierunt
adversus Christum, nubere volunt, quæque otiose, circumcunt domos, &
nugaces ac curiosæ garriunt, quæ non oportet, & propterea, ne magis ma-
 gisque desistant secuta Satanam, vult *juuenculas viduas nubere, liberos
 gignere*,

gignere, domum administrare, nullam occasionem adversario ad conviciandum dare. 1. Tim. V. 6. 11. 12. 13. Ita non minus inestabiles puriori antiquitati audiunt *Viduae* illae, quae *Oculorum* nutibus & hilaritate vultus juvenum comatulorum post se greges trahunt, quae vix unquam procedunt, nisi fractus in feminam, rubicundus & candidulus affectus, vel calamistratus histrio lateri adhaereat. Nec minus infames purioribus seculis illae multinubae, quales vel illae, in quas illud Martialis extat l. 8.

Nondum tricesima lux est

Et nubit decimo jam Thelesina Viro

& alterum Juvenalis.

Sic fient octo Mariti

Quinque per autumnos
vel cujus historiam illibatâ fide descripsit Hieron. epist. ad Ageruchiam Viduam de Monogamiâ servanda Tom. I. oper. p. 106. *Rem dicturus sum incredibilem: sed multorum testimonio adprobatam. Ante annos plurimos cum in chartis Ecclesiasticis jurarem Damasum Romanæ Urbis Episcopum, & Orientis atq; Occidentis Synodicis consultationibus responderem, vidi duo inter se paria vilissimorum è plebe hominum comparata, Unum, qui viginti sepe lisset uxores, Alteram, quæ vicesimum secundum habuisset maritum, extremo sibi, ut ipsi putabant, matrimonio copulatos. Summa omnium expectatio Vidorum pariter ac feminarum, post tantas rudes, quis quem prius efferret. Vicinitas maritus, & totius urbis populo confluent, coronatus, & palmam tenens adoremque per singulos sibi acclamantes, Uxoris multinubae feretrum præcedebat. Celebrata potius (salvâ nuptiarum secundarum, illis, qui οὐκ ἐγνεγοντοῦνται, indulgentiâ) ex Evangelio illa Phanuelis vidua, ex annalibus Ecclesiasticis, Marcella, quæ cum non septem annis solidis sed mensibus saltim, à virginitate sua vixisset cum Marito, servatâ, illæso pudicitiae nomine. Viduitatis coronâ, longè veriùs & sanctiùs, illâ Maronis impurâ Didone, dicere potuerit*

Ille meos, primus qui me sibi junxit, amores

Abstulit, ille habeat secum servetq; sepulcro

Commendata Metronia per 40. annos perseverans Vidua. Laudata Furia, Camillorum Sanguis, cui acclamans Hieronymus epist. 10. *Habes, inquit, generis tui grande privilegium, quod exinde à Camillo, vel nulla vel nam vestra familia scribitur secundos nosse concubitus. Cogita quotidie te esse moriturum, & nunquam de secundis nuptiis cogitabis!* cui consonat ab eodem incomparabili Virginum viduarumve Oratore, suppeditatum Salvina VI-

(3)

DUE

DUE pro servando illibato *viduitatis* flore consilium epist. IX. *Semper in-*
manibus tuis sit divina lectio, & tam crebre orationes, ut omnes cogitatio-
num sagittæ, quibus adolescentia percuti solet, hujusmodi clypeo repellan-
tur. Et inter illas quidem, quas velut *ὄντας Χῆρας* s. *verè Viduas*, Paulus
 commendavit, memorari laudarique per pietatis, pudicitiae, patientiae ce-
 terasque Viduae Christianae decoras dotes meretur, illa, cui nunc supremum
 humanitatis officium exsolvi deposcimus, & commentatione hanc ad tumulum
 exsolvimus, Matrona quondam primaria CATHARINA Batten / Viri No-
 bilissimi ac Consultissimi DN. LEVINI BATTI Doctoris JCTi, causarum
 in Judicio Provinciali Meckleb. Advocati solertissimi, inde Serenissimorum
 quondam Ducum Meckleburgicorū ULRICI & CAROLI gloriosis. recor-
 dationis Consiliarii Excellentissimi, & lectissimæ ac pudicissimæ CATHA-
 RINÆ (HENRICORUM Wanselow / Civium olim heic Rostochii
 florentissimorum, unius ex ANNÆ Rasten / natæ, alterius neptis) Filia,
 Experientissimi quondam Doctoris & Professoris Medici ac Reipublic.
 Rostoch. Physici, LEVINI BATTI, ex MARGARITA PE-
 GELIA (Magni illius CONRADI PEGELII, inde ab anno c15
 1519. quo primū juvenutis Academicæ mores & studia in Collegio POR-
 TÆ COELI, fideliter & feliciter gubernare cœpit, ad usque annum 1567.
 & per LX. adeo fermè annos Professoris hujus Acad. Celebrissimi, Filiæ)
 Neptis, cui non vulgare ex majoribus decus inde, quod utrumque Proavum
 paternum tum à parte avæ paternæ CONRADUM PEGELIUM, tum à par-
 te avi paterni BARTHOLOMÆUM BATTUM gente Flandrum, ipsius
 Magni nostri LUTHERI auscultatorem & Confessorem impavidum, ha-
 buerit, quorum alter anno c15 1520. impetratā ab Illustris. & Sapientis.
 Duce HENRICO, cujus Principi Filio MAGNO, ex hac Academia ad
 tempus in aulam vocatus, Ephori studium addixerat, excurrendi Witeber-
 gam, veniā, Luthero libros Juris Pontificii comburenti astitit, alter autem
 post inquisitionis Hispanicæ pro veritate religionis, subita fortiter ludibria,
 ubi ad rogam jam perventum erat, admirando providentiæ cœlestis modera-
 mine, immutata derepente experimenta, evasit quidem; ceterum sic ut verè
 fuerit qualis in Amoso IV. v. Sach. III. 2. notatur *וְנֹדַע מִן הַשָּׁמַיִם* seu *da-*
vid; & dāvid; ἐκ πυρός; torris ex igne ereptus, invidentibus Confessori Mar-
 tyrium, morosis inquisitoribus, & ad quam jam ductus erat. pyram, exilio in
 quod Uxore & 9. liberis miserabilibus, ipse lamentabilis ivit, ac confiscatio-
 ne, quam vocant, bonorum, quæ possederat, permutantibus. Recepit tan-
 tum Confessorem, BATTORUM non heic solum: sed & per Hamburgenses,
 Lubecenses, Wismarienses, Rostochienses, Strallundenses, Gryphiswal-
 deneses

denses Profatorem ROSTOCHIUM, de quo vel ipsi testabuntur, quod
 hec in æde Marianâ luculentum ponè suggestum prostat, epitaphium,
 cum ipsâ perennitate templi duraturum. Nihil attinet operosè commem-
 morare, quàm Beatæ & floridissimæ olim terris Virgini interpulcherrima
 virtutum, quæ virginalem florem decorant, exempla, ætas illa, quæ exoletas
 antevortit, excucurrerit. Argumenti grande satis instar fuerit, quod Vir
 plurimum Reverendus & Nobiliss. DN. CONSTANTINUS FIDLERUS,
 nascendi sorte, Nobilis Porussus, dignatione, Superintendens Ro-
 stochiens. Ecclesiarum, & ad D. Mar. Pastor annosissimus ac fulgidissimus,
 & ambiverit illam, & Conjugio stabili junctam solemnî ceremoniâ anno
 cło lxx XXI. domum duxerit, cum quo tanto Marito, postmodum tranquil-
 lum Conjugium 23. annorû, in carne nō carnaliter vivens, coluit, in tanto Con-
 cordiæ regno, septem Filiorum, unius autem Filii ANNÆ (quam unâ cum
 4. Filiis M. VALERIO, Past. olim Eccles. in Diterichshagen/FELICE L& II.
 BUGISLA O, piè functa nostra in æterna illa Patris Cœlestis palatîa, in
 quibus post Antecessorem Christum *multæ sunt habitationes*, præmisit) fa-
 cta Parens. Post desideratissimi Mariti anno cło lxx XLIV. præmissam cœ-
 lo sobolem sequentis, obitum, quàm per XXIIIX. annos, pietatem sinceramq;
 erga Deum & homines fidem, quàm in laboribus Oeconomicis educandâq;
 in timore Domini subole, prudentem, non sine honestâ parsimoniâ, sedulita-
 tem, probaverit, quàm mansuetudinis, patientiæ, *ἀνταρθεῖας*, prudentiæ etiam
 & morum gravitatis, Matronis omnibus exemplum præfulserit, vereq; sic
 VIDUA *sperans in Deo, & perseverans in precibus*, assiduaque verbi divini le-
 ctione & auscultatione, ex Pauli regulâ egerit, & velut MARIA unum ne-
 cessarium judicans, ad pedes JESU sederit, sicut in illam, quod in Gorgoni-
 am sororem, Gregor. Naz. dixit, ex vero conveniat: *Non quia carni copu-
 lata fuit, idcirco à Spiritu disjuncta fuit, nec quia Caput olim Virum ha-
 buit, ideo primum Caput ignoravit: sed, cum mundo & naturæ paulum mini-
 strasset, totam se Deo consecravit*, illud silentio potius (quandoquidem publi-
 cè constat) heic transmittemus, quàm in transcurso, non sine deminutionis
 periculo, commemorabimus. Inter novissima Monica Matris morituræ
 ad AUGUSTINUM Filium verba l. IX. Confess. c. 10. blandissima, ipsi Filio
 audita, describuntur sequentia: *Unum erat, propter quod in hac vitâ ali-
 quantum immorari cupiebam, ut te Christianum Catholicum viderem,
 priusquam morerer. Cumlatius hoc mihi DEUS meus præstitit, ut
 etiam ejus servum.* Quod cumlatius MONICÆ, istud cu-
 mulatissimè BEATÆ MATRI præstitit ὁ παντοκράτωρ, quæ Filiorum Re-
 verendo-

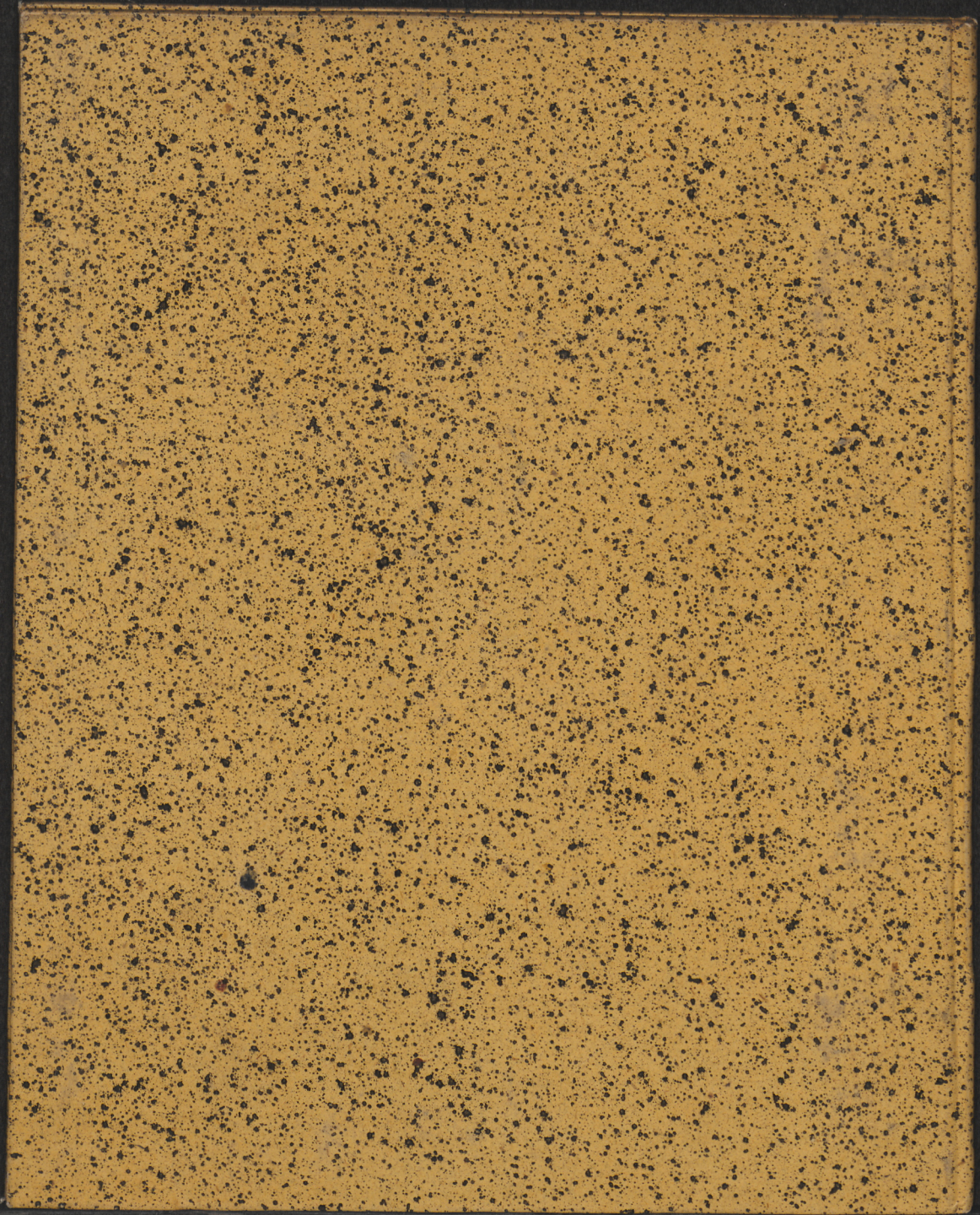
verendorum trigam, FELICEM sc. III. Pastorem *Tetevodiensem*, LEVINUM, Pastorem *Zeteminensem*, CONSTANTINUM, Pastorem *Malchinensem*, in sanctiore illâ dignatione vidit, & proximis feriis Paschalibus, jam imminentissimam sibi, Davidis ætatem, supergressâ, horam decretoriam vaticinata, inter materna oscula & flagrantissima vota, Reverendis illis & Doctissimis Pastoribus Filiis, ac paulò post, cum inde à 15. April. decumbere, sic urgente morbo lethali, cœpisset, die XXVI. Apil. quâ ipsâ, horâ 3. matutina placidissimè expiravit, seculo valedixit, & inter excubias Angelicas, ad beatius illud, in quo *ὁ κ. ἐν τῷ ἁγίῳ, ἡ ἡγεῖα δὲ ἀποχρίσται*, seculum, senectute leniter senem illam hoc grande pelagus emensam, emittente, pulchreque annorum vitæque saturam, ad æternam in Sinu Abrahami requiem perducente, emigravit. Nostrum erit, Matronæ, Viduæ presbyteræ, tot Majorum, Mariti, Filiorum, propriisque decoribus æstimatissimæ quæ, prout in parentatione Gorgon. Greg. Naz. Orat. XI *supernam Hierusalem patriam habuit, honestè vixit, hilaris & cum meliori spe discessit*, ubi funus efferetur, exequias frequentes ire, & illâ fine in templo Mariano paulò ante horam primam merid. eleganti numero comparere, quod, ut fiat, ab Omnibus Omnium Ordinum Civibus Academicis
 cā quâ fas est, autoritate & humanitate,
 contendimus.

P.P. die Athanasii s. XX Maij, A. O. R.
 clb lbcLXXII, sub Sigillo Rectoratus
 Academici,

Minut. Felix

Dei miles, nec in dolore deseritur, nec morte finitur. Christianus miser potest videri:
 at non inveniri.

denses Profatorem ROSTOCHIUM, de
 heic in aede Marianā luculentum ponē su
 cum ipsā perennitate templi duraturum.
 morare, quā Beata & floridissimæ olim te
 virtutum, quæ virginalē florem decorant,
 antevortit, excucurrerit. Argumenti gra
 plurimum Reverendus & Nobiliss. DN. CO
 nascendi forte, Nobilis Porussus, dig
 stochiens. Ecclesiarum, & ad D. Mar. Pasto
 & ambiverit illam, & Conjugio stabili jun
 clo Isc XXI. domum duxerit, cum quo tanto
 lum Conjugium 23. annorū, in carne nō carna
 cordiæ regno, septem Filiorum, unius autē
 4. Filiis M. VALERIO, Past. olim Eccles. in
 BUGISLA O, piæ functa nostra in ætern
 quibus post Antecessorem Christum multa
 cta Parens. Post desideratissimi Mariti ann
 lo sobolem sequentis, obitum, quā per XXII
 erga Deum & homines fidem, quā in labo
 in timore Domini subole, prudentem, non su
 tem, probaverit, quā mansuetudinis, patien
 & morum gravitatis, Matronis omnibus exe
 VIDUA sperans in Deo, & perseverans in pre
 ctione & auscultatione, ex Pauli regulā eger
 cessarium judicans, ad pedes JESU sederit, sic
 am sororem, Gregor. Naz. dixit, ex vero co
 lata fuit, idcirco à Spiritu disjuncta fuit, ne
 buit, ideo primum Caput ignoravit. sed, cum n
 strasset, totam se Deo consecravit, illud silentio
 cē constat) heic transmittemus, quā in tra
 periculo, commemorabimus. Inter noviss
 ad AUGUSTINUM Filium verba l. IX. Con
 audita, describuntur sequentia: Unum erat,
 quantum immorari cupiebam, ut te Christi
 priusquam morerer. Cumulativus hoc mihi
 etiam ejus servum. Quod cumulati
 mulativissime BEATÆ MATRI præstitit o pi

the scale towards document

testabitur, quod
 stat, epitaphium,
 operosē commo
 ter pulcherrima
 illa, quæ exoletas
 fuerit, quod Vir
 LIS FIDLERUS,
 peritendens Ro
 ac fulgidissimus,
 ceremoniā anno
 modum tranquil
 luit, in tanto Con
 (quam unā cum
 n/FELICE L& II.
 celestis palatia, im
 mes, præmisit) fa
 7. præmissam cœ
 ratem sinceramq;
 micis educandaq;
 simoniā, sedulita
 prudentiæ etiam
 llerit, vereq; sic
 ae verbi divini le
 ARIA unum ne
 quod in Gorgoni
 quia carni copu
 olim Virum ha
 a paulum mini
 doquidem publi
 ine deminutionis
 Matris morituræ
 idissima, ipsi Filio
 in hac vitā ali
 cum viderem,
 us præstitit, ut
 C Æ, istud cu
 æ Filiorum Re
 verendo